

Góra Przemienienia

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Góra Przemienienia nr 42 (534) 20 października 2013r.

Niedziela misyjna

Nieśmy wiarę w Chrystusa na cały świat

*Chrześcijanie w Brazylii gościnnie przyjęli młodych Polaków w czasie spotkania w Rio de Janeiro,
fot. archiwum prywatne*

Przewodnicy modlitwy, czyli kto jest zobowiązany do dawania świadectwa modlitwy (KKK 2683 – 2691)

Modlitwa jest oddechem ludzi wiary. Jest czynnością pozornie niewiele znaczącą, ale dla kogoś, kto kocha Boga, jest czynnością wyjątkową, bo łącząca z nas Tym, który Jest i który nas nieskończenie umiłował. Modlitwa jest przywilejem i obowiązkiem jednocześnie, jest szansą na świętość, jest uciszeniem i ukojeniem duszy. Modlitwy trzeba się nieustannie uczyć, zagłębiać ją i poznawać każdego dnia.

Od kogo możemy uczyć się modlitwy? Przede wszystkim od świadków, czyli ludzi, którzy sami się modlą nieustannie, a potem owoce swego „przemodlenia” przekazują innym. Modlitwy uczymy się nie tyle przez własne, indywidualne wysiłki, ile przez wpatrywanie się w „mistrzów modlitwy” i ich naśladowanie.

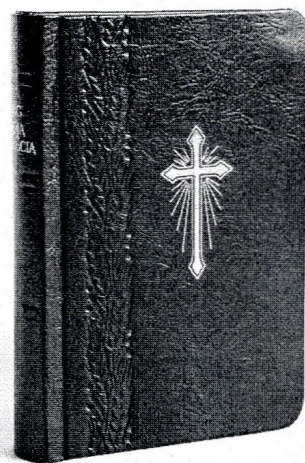
Katechizm wymienia poszczególne kategorie ludzi, którzy jako „śludzy modlitwy” zobowiązani są do przekazywania innym tego skarbu. Na pierwszym miejscu wymieniona jest rodzina chrześcijańska (KKK 2685). Po raz kolejny więc uświadomiamy sobie, jak wielką wartością jest rodzina i jak niezbędna jest wspólnota rodzinna w przekazywaniu wiary i formowaniu do wiary. Przypominają nam się tutaj obrazy dziadków czy rodziców, klęczących na podłodze ze złożonymi rękami, wpatrzonych w święte obrazy, trwających gorliwie, mimo zmęczenia trudami dnia, przed Najwyższym. To było i jest najlepsze świadectwo modlitwy. Bez świadectwa rodziny właściwe formowanie ducha modlitwy w człowieku jest prawie niemożliwe.

Następnie Katechizm podaje inne grupy osób odpowiedzialne za przekazywanie formacji modlitwy. Są to kapłani, wyświęceni do posługi (KKK 2686) oraz zakonnicy obojga płci (KKK 2687). Duchowni, zakorzenieni w modlitwie przez wieloletnią formację w seminariach duchownych, powinni doskonale znać wszystkie formy

modlitwy i praktykować je w codzienności. Bez modlitwy staną się oni jedynie bezdusznymi urzędnikami, nie znającymi smaku bliskości Boga, do którego powinni prowadzić. Zakony z kolei to jeszcze wyższa „szkoła jazdy” w duchowym stopniowaniu gorliwości i form modlitewnych. Wiele zakonów czerpie z historii swoich zgromadzeń podejmując się dziś wyjątkowych form modlitwy np. jezuickie rozmyślenia w szkole „Ćwiczeń duchownych” św. Ignacego czy też wielogodzinne adoracje Najświętszego Sakramentu niektórych zgromadzeń żeńskich. To wszystko ukazuje różnorodność i piękno rozmaitych form modlitwy powstałych i praktykowanych w Kościele.

Ważną rolę w kształtowaniu ducha modlitwy zajmuje też katecheza (KKK 2688) oraz grupy modlitewne (KKK 2689). Kolejnym sposobem poznawania Boga i zanurzania się w głębokościach modlitwy jest kierownictwo duchowe, zalecane osobom, które szczególnie głęboko chcą praktykować ducha modlitwy (KKK 2690).

Wreszcie katechizm wymienia miejsca sprzyjające modlitwie (KKK 2691). Są nimi przede wszystkim kościoły, jako dom Boży, ale także „kącik modlitewny” we własnym domu, ozdobiony świętymi obrazami czy położonym obok Pismem świętym, gdzie można samemu, w ciszy, poznawać tajemnice Boga. Ważne miejsca zajmują także miejsca pielgrzymkowe, klasztory, sanktuaria, gdzie odczuwa się szczególną bliskość Boga ze względu na nadprzyrodzone objawienia, doznawane cuda lub związanie tych miejsc z życiem świętych. To właśnie tam możemy odczuć „smak modlitwy” i zobaczyć „zewnątrzne” owoce modlitwy, czyli wota złożone przez pielgrzymów jako dziękczynienie za doznane łaski.

Myślę, że ważnymi przewodnikami na drodze do pogłębienia modlitwy są święci, którzy praktykowali zwykle formy modlitwy lub też formy wyjątkowe. Mogła to być medytacja Pisma świętego, adoracja eucharystyczna, dziękczynienie po Mszy świętej, różaniec, czy nawet najwyższa forma modlitwy – kontemplacja, połączona niejedno-krotnie z ekstazą, duchowym uniesieniem, zanurzeniem w inny świat, określanym w duchowości mianem: „visio beatifica”. Nie wszyscy możemy doświadczyć takiej modlitwy, choć możemy próbować to czynić, wznosząc serce na modlitwie do Boga. Uczmy się tego od innych, od świętych dawnych wieków, ale też i nam współczesnych (św. Faustyna, O. Pio, Jan Paweł II, Matka Teresa z Kalkuty). Uczmy się tego od ludzi, których znamy, których podziwiamy ze względu na ich skupienie i gorliwość, których możemy naśladować każdego dnia w naszym zmaganiu ze zniechęceniem i obojętnością na modlitwie.

Ks. Tomasz Grzywina

W NUMERZE	Zbierzcie pozostałe ułamki.....2	Ludźmierz - 50. Rocznica koronacji gaździny.....6
	Śladami św. Kingi w Krakowie.....3	Podhala.....8
	Kościół pw. św. Jadwigi, Księżnej Śląskiej.....5	Ogłoszenia i intencje.....8

Śladami św. Kingi w Krakowie

Dnia 7 października 2013 roku uczniowie Szkoły Podstawowej nr 2 im. Św. Kingi w Sanoku, pod opieką katechetów, odbyli pielgrzymkę śladami św. Kingi, Patronki Szkoły. Tym razem miejscem wędrowania był Kraków, w którym księżna Kinga spędziła sporą część swojego życia, będąc u boku swego męża, księcia Bolesława Wstydliviego, władczynią, zarządczynią dóbr książęcych oraz donatorką wielu dobrych dzieł w Krakowie i pobliskich miejscowościach.

Po przyjeździe do Krakowa około godziny 10.30 udaliśmy się na Wzgórze Wawelskie, gdzie zwiedziliśmy wystawę „Wawel Zaginiony” oraz katedrę z grobami królewskimi. Pomodliliśmy się też krótko na grobie prezydenta Lecha Kaczyńskiego i jego żony w krypcie pod Wieżą Srebrnych Dzwonów. Następnym punktem zwiedzania był kościół św. Andrzeja, istniejący już w czasach św. Kingi oraz złączony z nim klasztor sióstr klarysek, do którego to zakonu należała św. Kinga pod koniec swego życia. Tam odbyła się msza święta, która była punktem centralnym pielgrzymki.

Potem zwiedziliśmy jeszcze kościół franciszkanów, którego donatorem był książę Bolesław Wstydliviy wraz z żoną, św. Kingą. W tym średniowiecznym kościele pochowany jest Bolesław, oraz jego siostra, bł. Salomea, która także odegrała niepoślednią rolę w dziejach Krakowa i całego Księstwa. Potem przeszliśmy na Rynek Miejski, który został wytyczony w czasach życia św. Kingi, obejrzelśmy z zewnątrz kościółek św.

pierwsze wskazówki pani przewodnik przy kasie biletowej

liczenie dzieci

Wojciecha, Sukiennice oraz kościół Mariacki. Pani przewodnik była doskonale przygotowana do prowadzenia naszej grupy, opowiadając ciekawie o czasach św. Kingi i przedstawiając ciekawostki oraz legendy z życia naszej świętej. Program zwiedzania był tak napięty, że nie zdążyliśmy nawet zrobić sobie

wspólnego zdjęcia.

Na koniec dnia przewidziany był ulubiony przez wszystkich czas wolny na Rynku oraz powrót do Sanoka.

Dziękujemy wszystkim opiekunom oraz dzieciom za udział w pielgrzymce, mając nadzieję, że pogłębiło to bardzo naszą znajomość świętej Patronki.

Ks. Tomasz Grzywina

Teksty mszy świętych do osobistych refleksji

Poniedziałek: Rz 4,20-25; Ps: Łk 1,68-75; Mt 5,3; Łk 12,13-21

Wtorek: Rz 5,12.15b.17-19.20b-21; Ps 40,7-10.17; Łk 21,36; Łk 12,35-38

Środa: Rz 6,12-18; Ps 124,1-8; Mt 24,42a.44; Łk 12,39-48

Czwartek: Rz 6,19-23; Ps 1,1-4.6; Łk 12,49; Łk 12,49-53

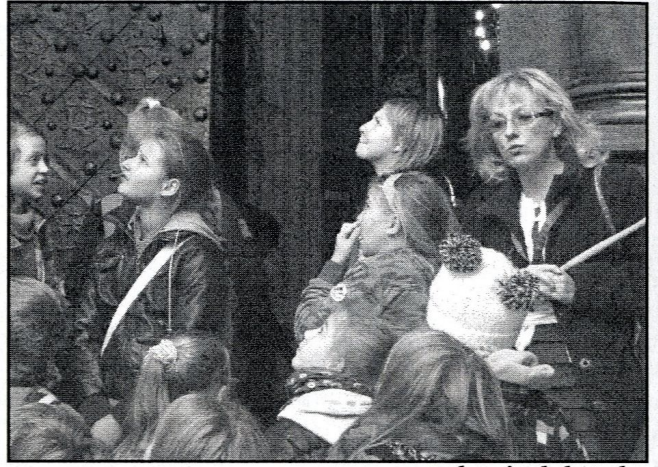
Piątek: Rz 7,18-24; Ps 119,66.68.76-77.93-94; Mt 11,25; Łk 12,54-59

Sobota: Rz 8,1-11; Ps 24,1-6; Ez 33,11; Łk 13,1-9

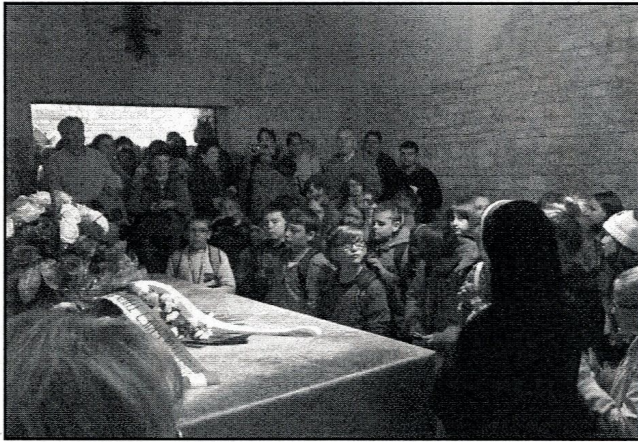
Niedziela: Syr 35,12-14.16-18; Ps 34,2-3.17-19.23; 2 Tm 4,6-9.16-18; 2 Kor 5,19; Łk 18,9-14

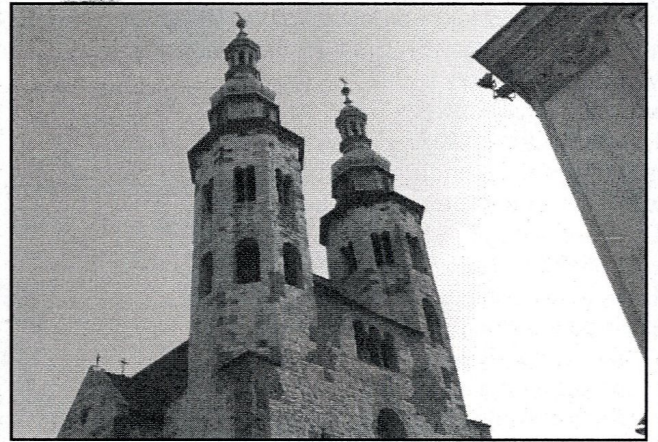
katedra na Wawelu w całej krasie

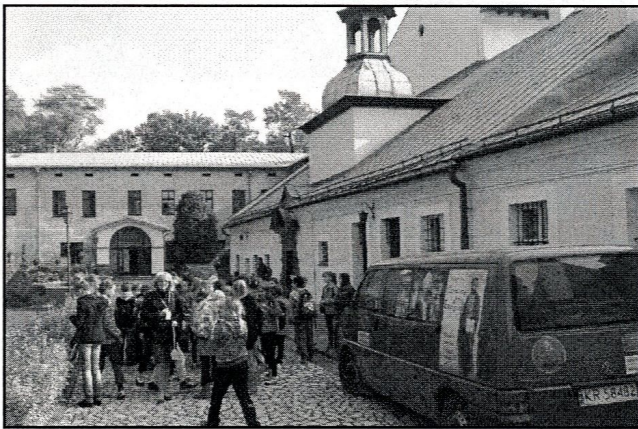
przy drzwiach katedry

modlitwa przy sarkofagu prezydenta Kaczyńskiego

wieże romańskiego kościoła św. Andrzeja

przy klasztorze sióstr klarysek

dzieci w czasie rozmowy z siostrą klaryską

Rynek i kościół mariacki

odpoczynek przy pomniku Mickiewicza

Kaplica pw. św. Jadwigi, Księżnej Śląskiej

W okresie staropolskim, w przestrzeni miejskiej Sanoka funkcjonowało kilka świątyń chrześcijańskich oraz jedna bożnica. Oprócz dwóch cerkwi: miejskiej p.w. *Zesłania Ducha Świętego* i przedmiejskiej p.w. *Narodzenia Najświętszej Maryi Panny*, istniały cztery kościoły rzymskokatolickie: parafialny p.w. *Św. Michała Archanioła* (po 1350 r.), franciszkański zamieniony na szpitalny p.w. *Najświętszej Marii Panny* (1377, 1485), istniejący p.w. *Podwyższenia Św. Krzyża* (1384, 1640) oraz kaplica czy też kościół filialny p.w. *Św. Jadwigi Księżnej Śląskiej*. O tym ostatnim wzmianki są lakoniczne. Pierwszą informację odnajdujemy na kartach wizytacji biskupa przemyskiego ks. Pawła Piaseckiego z 1646 r. Kaplica jawi się jako budynek stojący poza miastem na przedmieściu zwanym Podzamcze,

zbudowany z drewnianych bali, którego wiek określono na starożytny.

Capella tituli S. Hedvigis, nondum dedicata, extat extra Civitatem Sanocensem in suburbia dicto Podzamcze, trabibus ligneis constructa, antiquitatis magnae.

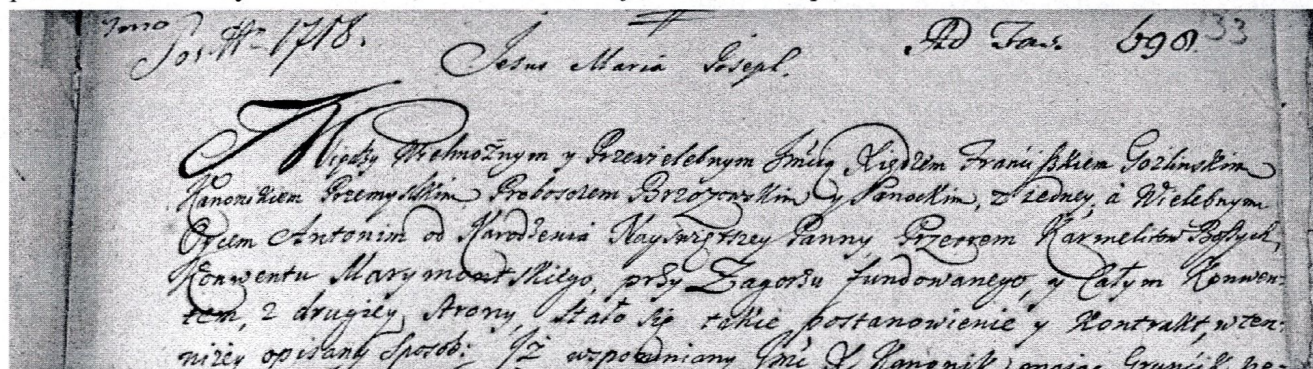
Kolejna wzmianka z roku 1699 podaje, że zbudowana z drewna kaplica stoi na przedmieściu, przed bramą grodzką (zwana też dynowską znajdowała się w pobliżu cerkwi katedralnej pw. Trójcy Przenajświętszej), zaś jej stan określa jako zły: dach zerwany a okna uszkodzone. Dodatkowo dowiadujemy się, że ufundował ją niejaki *Miszko* oraz, że odprawiano tam śpiewaną mszę ku czci Błogosławionej *Dziewicy Maryi*.

In suburbio ante portam castrensa est capella lignea, antiquae fundationis Miszkonum, cuius tectum laceratum et fenestrae corruptae.

Fertur ibi solitas fuisse decantari Missas Beatae Mariae Virginiae sed ista fundatio cessavit.

Wizytacja biskupa Wacława Sierakowskiego spisana w roku 1745 wymienia kaplicę jako już nie istniejącą. Grunt, na którym stała kaplica pw. św. Jadwigi oddano w dzierżawę Zakonowi Ojców Karmelitów Bosych z Zagórza. Na początku XVIII wieku, po objęciu urzędu proboszczowskiego (1705-1738) przez ks. Franciszka Goźlińskiego, kaplica została skasowana a inwentarz ruchomy przeniesiono prawdopodobnie do kościoła parafialnego. Do dziś w Archiwum Archidiecezjalnym w Przemyślu zachował się kontrakt na dzierżawę owego gruntu spisany 30 sierpnia 1726 r., którego treść poniżej przytaczamy.

Paweł Nestorowicz

W grodzie sanockim, 30 sierpnia 1726 roku.

Jesus + Maria + Joseph

Między Wielmożnym i Przewielebnym Jegomością Xiędzem Franciszkiem Goźlińskim Kanonikiem Przemyskim, Proboszczem Brzozowskim i Sanockim, z jednej; a Wielbnym Ojcem Antonim od Narodzenia Najświętszej Panny, Przeorem Karmelitów Bosych Konwentu Marymontskiego przy Zagórzu fundowanego, i całym Konwentem z drugiej strony, stało się takie postanowienie i kontrakt, w ten niżej opisany sposób: iż wspomniany Jegomość Xiądz Kanonik mając gruncik pewny na Przedmieściu Miasta Sanoka Jego Królewskiej Mości; do kościoła swego i probostwa sanockiego należący; (na którym *quondam* był kościółek filialny pod tytułem świętej Jadwigi, ale już od kilkadziesiąt lat, *sua antiquitate* zdezcelowany,

i po dziś dzień *nulla ejus vestigia extant*; ani żadnej do tegoż Kościółka fundacji nigdy nie było, ani żadnego *proventa* tenże gruncik nie importował), żeby tedy *aliqualis saltem fructus ex praedicto fundulo proveniat*; pozwala Wielbnemu Ojcu Antoniemu od Narodzenia Najświętszej Panny Przeorowi, i całemu Konwentowi WW. OO. Karmelitów Bosych, ażeby wystawił sobie, na tymże gruncie budynek i stajenkę, a to dla wygody przyjeżdżających Zakonników swoich do Sanoka, ażeby się po gospodach po mieście, i po między Żydów nie poniewierali, ale żeby stancją swoją osobną, *juxta Religiositatem* mieli. Także pozwala Jegomości Xiądz Kanonik drugą tamże *simul junctim* stancją malušką, dla jakiego człowieka, *pro sola custodia* tejże stancji. Wielbny zaś Ojciec Antoni od Narodzenia Najświętszej Panny Przeor, swoim i całego konwentu imieniem,

vigore usus pomienionego gruntu, powinien będzie *quotannis* płacić na każdy Święty Marcin, *per florenos septem*. *Cavet* jednak sobie Jegomość Xiądz Kanonik a Proboszcz Sanocki, ażeby WW. OO. Karmelici Bosi *nullo modo* propinacjom mieli: i jeżeli by tam jakkolwiek Rzemieślnik *pro custodie* lokowany mieszkał tedy *nulla exemptione gaudere*, ale *in omnibus terminis*, *ad iura civitatis* należąc powinien, *vigore* swego rzemiosła. Co sobie strony obiedwie *sub nullitate contractus* dotrzymać obiecują i na to się *ab utrinque* rękami własnymi podpisują:

x. *Franciszek Goźliński Kanonik Przemyski Brzozowski i Sanocki Proboszcz*

x. *Antoni od Narodzenia Najświętszej Panny Przeor Konwentu Marimonckiego przy Zagórzu Karmelitów Bosych*

LUDŹMIERZ - 50. ROCZNICA KORONACJI GAŹDZINY PODHALA

Kościół i parafia Wniebowzięcia NMP w Ludźmierzu są najstarszymi na Podhalu. Przez pierwszych 11 lat istniał tu także klasztor Cystersów (1234-1245), którzy także kierowali parafią do 1824 r. Następnie parafię przejęła diecezja tarnowska, a potem krakowska (1881). Kościół drewniany, modrzewiowy, kryty gontem, został ufundowany przez wojewodę krakowskiego. Od ok. 1400 r. jest tu figura Matki Bożej Uśmiechniętej Gaździny Podhala. W latach 1869-77 powstał w Ludźmierzu nowy kościół murowany, neogotycki, istniejący do dnia dzisiejszego. Do niego przeniesiono rokokowy ołtarz wielki z łaskami słynącą od wieków figurą MB Ludźmierskiej. To tutaj, przy figurze Matki Boskiej skupia się religijne życie Podhala. Przybywa tutaj wielu pielgrzymów z całej Ojczyzny, także ze Słowacji i Węgier, i innych krajów nie tylko europejskich. Przybywają w regiony rozpościerające się u stóp granitowego masywu Tatr, często czynią to wędrując szlakiem bł. Jana Pawła II.

Pierwsze przygotowania do papieskiej koronacji figury, jak wspomina ks. prałat Tadeusz Juchas, obecny kustosz Sanktuarium, rozpoczęło się w roku 1934, z okazji 700-lecia parafii i rozpoczął je

proboszcz ks. Józef Styrylski. Wybuch wojny uniemożliwił realizację projektu. Nowe starania podjął jego następca ks. Leonard Harędziński. Ostatecznie koronacja cudownej figury miała miejsce 15 sierpnia 1963 r. w Uroczystość Wniebowzięcia NMP. Dokonali jej: Prymas Tysiąclecia, Sługa Boży Kard. Stefan Wyszyński wraz z bł. Janem Pawłem II, wówczas biskupem krakowskim Karolem Wojtyłą. Podczas błogosławieństwa wiernych ukoronowaną figurą Gaździny Podhala, z Jej dłoni wypadło berło, które w locie chwycił biskup Wojtyła. Ten niezwykły epizod skomentował Prymas: „No Karol, Matka Boża przekazuje Ci władzę”. Słowa te nabrały nowej wymowy, gdy wkrótce biskup Karol Wojtyła został arcybiskupem metropolitą, następnie kardynałem i 15 lat później papieżem, kolejnym następcą św. Piotra. 16 października br. będziemy świętować 35 rocznicę tego niezwykłego wydarzenia w dziejach Kościoła i naszej Ojczyzny. Podczas koronacji podniosłe kazanie wygłosił Ks. Prymas, mówiąc m.in. „Jak Wy dzisiaj, tak całe pokolenia Waszych ojców, dziadów, praojców przychodziły do Paniienki Ludźmierskiej, szukając pocieszenia i pośrednictwa. Tutaj uczyli się miłości do ludzi i do swoich dzieci. Tutaj nabywali ducha Prawdy, Obowiązkowości i Sprawiedliwości. Tutaj umacniali swoje poczucie wolności”. Pozdrawiając zaś górali zza oceanu powiedział: „Składamy na Waszych czołach pocałunek braterski i macierzyński, abyście go zanieśli na wolną amerykańską ziemię, gdzie korzystacie z chleba, z wolności i prawdy”.

Po koronacji biskup Karol Wojtyła w liście pasterskim do wiernych diecezji pisał: „Tego Skarbu, który w dniu 15 sierpnia otrzymał Ludźmierz, wszystkie parafie Podhala muszą wytrwale strzec. Nie tylko Proboszcz ludźmierski zobowiązał się do tego swoim ślubowaniem, ale wszyscy kapłani i wierni. A jakież to Skarb? Ten

Skarb, moi Drodzy, to nie tylko złota korona na skroniach Królowej Podhala, ale także Jej Królestwo w duszach, myślach, słowach i uczynkach, w małżeństwie, w życiu rodzinnym i wychowaniu dzieci, w obyczajach młodzieży, w pracy na polu, w warsztatach, biurach czy fabrykach – we wszystkim wreszcie, czego tknie się człowiek wierzący i prawdziwy czciciel Maryi...”

Jako Papież, bł. Jan Paweł II „spotkał się” z Gaździną Podhala dwukrotnie. Podczas pierwszej pielgrzymki do Ojczyzny, 8 czerwca 1979 roku na lotnisku nowotarskim, gdy zobaczył przy ołtarzu polowym Jej figurę, radośnie zareagował: „Bóg Wam zapłać, żeście na to dzisiejsze spotkanie przynieśli tutaj Matkę Bożą Ludźmierską”. I drugi raz, 18 lat później, 7 czerwca 1997 r. bł. Jan Paweł II przybył do Sanktuarium ludźmierskiego. Była wówczas pierwsza sobota miesiąca, wspomnienie Niepokalanego Serca Maryi. Ojciec Święty przewodniczył modlitwie różańcowej, transmitowanej przez Radio Watykańskie na cały świat. W homilii Ojciec Święty mówił: „Od wieków z różańcem w rękę przychodzili tu pielgrzymi aby od Maryi uczyć się miłości do Chrystusa i wybierali w ten sposób szkołę najlepszą. Rozważając bowiem Tajemnice Różańcowe, patrzymy na misterium życia, męki, śmierci i zmartwychwstania Pana. Jej oczyma, przeżywamy je tak, jak Ona w swym Sercu Matczynym je przeżywała (...). Rytm różańcowych pacierzy odmierza czas na tej podhalańskiej, krakowskiej, polskiej ziemi, przenika go i kształtuje. Królowo Różańca świętego – módl się za nami”. Dla upamiętnienia modlitwy różańcowej Papieża – Polaka, Podhalanie z USA i Kanady, pielgrzymi, kapłani i parafianie, na przełomie tysiącleci chrześcijaństwa, a zarazem w roku 600-lecia kultu Gaździny Podhala, ufundowali Maryjny Ogród Różańcowy, który tworzy 20 kaplic góralskich,

wyrzeźbionych przez artystę Marka Blajerskiego. Wizyta Papieża, niezwykłego Pielgrzyma ludźmierskiego, została uwieczniona polichromią w prezbiterium kościoła i pomnikiem klęczącego bł. Jana Pawła II z różańcem pośrodku Ogrodu. 15 sierpnia 2004 r. ks. kard. Franciszek Macharski poświęcił Tajemnice Światła w Ogrodzie Różańcowym. Sanktuarium pięknieje o czym zawsze mówił z radością „Góralski Papież”. Rzeczywiście w latach 80. tych zbudowano dom pielgrzyma, wzniesiono krużganki, ogrójec, ołtarz polowy i stacje drogi krzyżowej. Rozbudowie sanktuarium towarzyszy troska o pogłębienie życia religijnego na Podhalu, wyrażająca się choćby poprzez nabożeństwa fatimskie czy peregrynację kopii figury Matki Bożej Ludźmierskiej, nawiedzającej domy na Podhalu, Orawie i Spiszu. Podhalanie żyjący na emigracji, trwając w duchowej łączności z sanktuarium, spotykają się w ramach powołanych przez siebie organizacji. W Chicago powstały m.in. Klub Parafii Ludźmierz im. Matki Bożej Królowej Podhala (1953 r.), Koło „Ludźmierz” Związku Podhalan pod patronatem Matki Bożej Ludźmierskiej (1979 r.) i Komitet 600-lecia Kultu Matki Bożej Ludźmierskiej. W Brampton w Kanadzie w roku 1993 powstało Sanktuarium Gaździny Podhala. Liczni Podhalanie z Ameryki byli obecni w Nowym Targu i w Ludźmierzu podczas papieskich pielgrzymek. Matka Boża Ludźmierska patronuje żołnierzom. W roku 1926 powstała w Bielsku-Białej parafia wojskowa pod patronatem Matki Bożej ludźmierskiej. 21 Brygada Strzelców Podhalańskich w Rzeszowie, która jest kontynuatką tradycji Pułku Strzelców Podhalańskich w dniu 5 sierpnia 2000 r. odnowiła patronat Matki Bożej Ludźmierskiej nad wojskiem. Warto wiedzieć, że w prywatnych pokojach Papieża – Polaka w ciągu całego pontyfikatu znajdowała się kopia figury Matki Bożej Ludźmierskiej. Związki bł. Jana Pawła II z podhalańskim sanktuarium odsyłają do wielu innych ważnych wydarzeń. 18 maja 2001 r. papież podniósł kościół w Ludźmierzu do godności bazyliki

mniejszej i podarował swoją pioskę. 2 kwietnia 2009 r. w 4 rocznicę odejścia bł. Jana Pawła II do Domu Ojca, kopia figury MB Ludźmierskiej została umieszczona w Grocie Mlecznej Betlejem. 15 sierpnia 2011 r. 3 miesiące po beatyfikacji, kard. Stanisław Dziwisz Metropolita Krakowski podarował sanktuarium relikwie Papieża-Polaka. Z okazji 50 rocznicy koronacji MB Ludźmierskiej odbył się Światowy Zlot Czcicieli Gaździny Podhala. Na to jubileuszowe spotkanie i świętowanie 14-15 sierpnia 2013 r. przybyli pielgrzymi z całej Ojczyzny, najwięcej jednak ze skalnego Podhala i okolic. Centralne uroczystości zostały poprzedzone 9 tygodniową nowenną a centralnym punktem był odpust jubileuszowy któremu przewodniczył J.Em. Ks. Stanisław Kard. Dziwisz. Arcybiskup Metropolita Krakowski, który świętował także 50 lecie święceń kapłańskich. Uroczystościom towarzyszyła piękna słoneczna pogoda, piękno krajobrazu i koncerty góralskich kapel i zespołów. Uroczystości transmitowały lokalne media a także Telewizja Trwam. W trakcie uroczystości pielgrzymi wysłuchali Przesłania i Odnowienia Ślubów Podhalańskiego Ludu Matce Boskiej Ludźmierskiej, (fragment): „To już 50 lat mija od błogosławionego dnia, kiedy złote korony spoczęły na głowach Matki i Syna. Tak jak wtedy, tak i dziś, tysiące ludzi stoją przed Tobą, by oddać hołd, by dziękować,

przepraszać, prosić, by na nowo oddać się w Twoją Matczyną opiekę. Wtedy, gdy na naszych oczach przekazałaś Królowo symbol władzy biskupowi z Krakowa, serca zamarły ze wzruszenia i zachwytu. Dziś, gdy wołanie świata „Santo Subito” zostało wysłuchane, pojmujemy jak wielką miłością ogarniasz Matko naszą Ojczyznę, Podhalę, Spisz, Orawę, Pieniny, Ziemię Gorczańską i wszystkich ludzi. Bezbrzeżna jest Twoja Miłość, rozlewa się i obejmuje świat cały. Dziękujemy Maryjo i prosimy: przyjmij naszą ludzką miłość, małą i nieudolną ale szczerą – jak szczerą jest miłość dziecka. Przepraszamy Cię Matko za nasze niewierności, niedotrzymane obietnice, człowiecze słabości. Prosimy Królowo – daj siły, byśmy mogli kroczyć za Tobą i nie zbacać z drogi, którą prowadzisz. Prowadź nas Przewodniczko Niebieska po znakach, które zostawił dla nas Twój Syn. Bądź nam Gwiazdą Zaranną w brzasku dnia i Księżycową latarnią w nocy mroku. Obejmij nas swoją miłością i ratuj od wszelkiego złego, najlepsza z Matek, Ludźmierska Gaździno, Góralska Królowo”.

Halina Martowicz

Literatura: Informator Pielgrzyma nr 8(208)2013 r.

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dziś o godzinie 16.00 będzie Msza święta połączona z nabożeństwem do św. Rity, patronki spraw trudnych i beznadziejnych. Prosimy składać kartki z intencjami modlitewnymi, bo w czasie modlitwy różańcowej w tych intencjach będziemy się modlić. Prosimy przynieść ze sobą róże bądź też same płatki róż.

2. Rozpoczął się Tydzień Misyjny. Pamiętać będziemy o misjonarzach i misjonarkach, którzy po całym świecie głoszą Ewangelię. Z tej racji dzisiejsza składka przeznaczona jest na misje.

3. W tym tygodniu odbędą się spotkania dla młodzieży gimnazjalnej przygotowującej się do bierzmowania. Na poniedziałek prosimy młodzież klas trzecich, na wtorek – drugich, Na środę – pierwszych.

4. We wtorek liturgiczne wspomnienie bł. Jana Pawła II. Zapraszamy na Msze święte.

5. We czwartek liturgiczne wspomnienie bł. Jana Wojciecha Balickiego. Modlić się będziemy o jego kanonizację.

6. W piątek, w kościele Chrystusa Króla, w Sanoku, o godzinie 8.00 ks.

bp Stanisław Jamrozek Mszą świętą rozpocznie sympozjum teologiczno – pastoralne z okazji 5-tej rocznicy ogłoszenia św. ks. Zygmunta Gorazdowskiego patronem Sanoka. Zapraszamy tak na Mszę świętą jak również na wspomniane sympozjum, jakie odbywać się będzie w pomieszczeniach tamtejszego kościoła.

7. Z okazji Dnia Papieskiego zebraliśmy 4553 złotych, które zostały wysłane na stypendia dla młodzieży. Wszystkim Ofiarodawcom z serca dziękujemy.

Intencje w tygodniu od 21 do 27.10.2013 r.**Poniedziałek – 21.10**

6.30 + Krystyna (greg.)
7.00 + Urszula i ++ z jej rodziny
7.30 + Apolonia i Aleksander Mirosław
18.00 I. + Józefa (greg.)
2. + Józefa (f) Pogorzelec
3. + Urszula Harajda

Wtorek – 22.10

6.30 + Krystyna (greg.)
7.00 + Andrzej Polański
7.30 I. + Maria, Wasyl, Kazimierz
2. + Jerzy
18.00 I. + Józefa (greg.)
2. + Janina Jasłowska
3. dziękczynna za dar bł. Jana Pawła II w 35 rocznicę wyboru na papieża – int. od Róży bł. Jana Pawła II

Środa – 23.10

6.30 + Krystyna (greg.)
7.00 + Mieczysław 14 r. śm.
7.30 + Józefa (f) int. od Róży św. Teresy

18.00 I. + Józefa (greg.)
2. + Henryk Zapor
3. o zdrowie i bł. Boże na dalsze lata z okazji 97 rocznicy urodzin dla Jadwigi oraz o wieczność dla + Piotra

Czwartek – 24.10

6.30 + Krystyna (greg.)
7.00 + Eugeniusz Graboń i jego córka Halina – int. od Mieczysława Graboń
7.30 o zdrowie i bł. Boże dla sióstr z Róży bł. ks. Jana Balickiego i ich rodzin
18.00 I. + Józefa (greg.)
2. + Władysław
3. + Ewa 8 r. śm.

Piątek – 25.10

6.30 + Krystyna (greg.)
7.00 + Maria i Mikołaj
7.30 + Tomasz Sobota
18.00 I. + Józefa (greg.)
2. + Józef 11 r. śm.
3. + Zdzisława (f), Julia, Jan, Eleonora,

Maria, Józef Kopij; + Józef Mleczek

Sobota – 26.10

6.30 + Krystyna (greg.)
7.00 + Stanisław
7.30 + Antoni Huczko
18.00 I. + Józefa (greg.)
2. + Janusz
3. + Janina, Emilian Lorenc 6 r. śm.

Niedziela – 27.10

6.30 za parafian
8.00 + Józefa (greg.)
9.30 w intencji Stanisławy i Józefa w 45 r. ślubu: dziękczynno - błagalna
11.00 + Krystyna (greg.)
12.30 + Czesława (f) Wojtaszek
16.00 o zdrowie, bł. Boże i dary Ducha Świętego dla członków Róży bł. Jana Pawła II i ich rodzin
18.00 + Anna i Roman Torma
Płowce: int.

Redaguje zespół: ks. Andrzej Skiba, ks. Tomasz Grzywna.

Redaktor techniczny: Stanisław Rocha.

Adres redakcji: ul. Grzegorza 5, 38-500 Sanok;

www.fara.sanok.pl oraz **www.esanok.pl/kamery_sanok**

email: farasanok@interia.pl

Zródła zdjęć: zdjęcia własne i internet.

Wydawca: Parafia Przemienienia Pańskiego w Sanoku **Tel:** 0 13 463 19 98.

Druk: www.drukpiast.com

**Góra
Przemienienia**